

[Aksel Larsen.]

finansministeren gør noget ud af sin bebudede kamp imod spritruterne, kan det også godt være, det ville skaffe staten lidt flere penge. Den slags kan vi snakke om, men vi kan ikke snakke om det, hvis finansministeren på forhånd afviser enhver forhandling.

Ja, det er, hvad der kunne blive tid til at sige. Så vil jeg kun sige til ordførerne for regeringspartierne, at det har været rørende at høre deres tale om, hvor gerne de ville gøre noget på disse områder, og hver gang de havde sagt det, sagde de: det skal også nok komme, men det kan ikke komme nu, for det er situationen ikke til. Jeg kunne ikke lade være med at tænke på en sang, vi sang — eller forsøgte at synge, for sangstemme har jeg ikke — da jeg gik i skole. Det var denne her med „Giv tid, giv tid, den nynner glad“. Det kan regeringspartiernes ordførere blive ved med at nynne. Under valgkampen lovede de: lad os komme til, så skal skattetrykket blive lettet. Når der så nu er forslag om at lette skattetrykket, så siger de: nej, vorherre bevarer, det kan slet ikke gå, det må rigtignok vente; men det skal nok blive gjort engang.

Endelig en sidste bemærkning til hr. Sigs-gaard. Han havde den indvending mod forslaget, at alle vanskeligheder for dette land ikke ryddes af vejen med dette forslag. Nej, det har forslagsstillerne skam heller aldrig tænkt sig.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg skal ikke blande mig i den socialistiske hakkeorden, som har vist sig så tydeligt her ved denne debat. Vi ved jo, at så snart den ene har sagt noget, går den anden imod det — og det er kun godt for os alle sammen.

Men jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger i anledning af de ord, der er faldet fra forskellige ordføreres side. Jeg var ikke i tvivl om, hvad der ville ske, efter at hr. Aksel Larsen i sin fremsættelsestale havde antydnet, at regeringen ikke havde stillet noget i udsigt med hensyn til at komme med tekniske reformer af de indirekte afgifter, og jeg så i dag sagde, at det har vi da til hensigt, og pegede på, at vi den 1. oktober i åbningstalen havde sagt det samme. Det er nemlig typisk for hr. Aksel Larsen, at han så siger: „... som finans-

ministeren nu bebuder.“ Det er vist det, der hedder dialektik, og som hr. Aksel Larsen har levet højt på i så mange år. Det er rigtigt, at jeg har bebudet det i dag, men vi bebudede det altså også den 1. oktober, og der har ikke været nogen tvivl om, at disse forslag skulle frem. Der har stået noget om i en avis, at de var henlagt til hen omkring den 1. april; det er ikke tilfældet. Hr. Aksel Larsen får reformforslag på disse områder, og vi får så lejlighed til at tale om disse ting. I øvrigt er det jo folketingets sag på et hvilket som helst tidspunkt at tilkalde finansministeren til en drøftelse af problemerne.

Der er vel ikke nogen, der principielt kan have eller har noget imod, at vi kulegraver hele afgiftsområdet for at se, om vi har afgifter på de rigtige varer og med den rigtige vægtfordeling mellem luksusvarer, giftvarer, og hvad man nu ellers kalder det. Vi har også allerede i foråret ved momsforhøjelsens behandling givet udvalget underretning om, at man havde lagt den arbejdsplan nu at tage fat på spritafgifterne, chokolade- og sukkervareafgifterne og de tekniske ændringer af momsloven og lægge det frem — og hvis disse forslag skulle føre til en bred udvalgsdrøftelse også om andre kulegravningsproblemer, deltager vi naturligvis overordentlig gerne i det.

Men kulegravning er ét, en meget betydelig lettelse af den indirekte skattebyrde noget helt andet. Jeg tror, at også ordføreren for forslagsstillerne meget vel kan se, at det drejer sig om noget helt andet. Når forslagsstillerne siger, at der kan være tale om, at der skal hvile tungere punktafgifter på andre områder, må jeg svare — undskyld, jeg siger det — at der ikke er meget, der tyder på, at der findes punktafgiftsområder, der er underernærede. Jeg har snarere indtryk af, at vi tværtimod er gået til belastningens højdepunkt på de fleste af disse områder. Der er måske nogle, der er 2-3 år gamle, men så kan deres ajourføring vel også indgå i de overvejelser, der skal finde sted. Men jeg vil gerne være med til lettelser, hvor afgiftsbeløbet er af en sådan karakter, at der er sandsynlighed for, at provenutabet bliver meget begrænset eller måske slet ikke vil finde sted — måske tværtimod vil vise sig at give stigende indtægter, fordi man er kommet over afgiftsgrænsen på de pågæl-